

Tarama ve Düzenleme: AYHAN
matrixx2030@hotmail.com

Bir Kudüs Öyküsü

Intonsos rigidam in frontem ascendere canos
Passus erat ----
LUCAN
----kıllı bir yük.
ÇEVİRİ

"Hemen surlara gidelim," dedi Abel-Phittim, Buzi-Ben-Levi'yle Ferisi Simeon'a, Temmuz ayının onuncu gününde, dünyanın üç bin dokuz yüz kırk bir senesinde. "Hemen Benyamin kapısının yanındaki, Davud şehrindeki, sünnetsizlerin kampının karşısındaki surlara gidelim. Çünkü şimdi gün doğduğundan, bu dördüncü nöbetçinin son saati; ve putperestler Pompey'in vaadini yerine getirmek üzere bizi kurbanlık kuzularla bekliyorlardır."

Simeon, Abel-Phittim ve Buzi-Ben-Levi kutsal Kudüs şehrindeki, ayınler sırasında cemaatten bağış toplanan adamlar, Gizbarimlerdi.

"Evet," diye yanıtladı Ferisi, "çabuk olalım; kafirlerin bu cömertliği alışıldık bir şey değil; ve Baa'l'a tapanlar hep dönecek olmuştur."

"Dönek ve hain oldukları Tevrat'ın ilk beş kitabı kadar doğru," dedi Buzi-Ben-Levi, "ama yalnız Adonaililere karşı böyleler. Ammonitlerin kendi çarlarını gözetmediği nerede görülmüş? Bence bize Tanrı'nın sunağı için kuzu vermeleri büyük bir cömertlik değil. Ne de olsa kuzu başına otuz gümüş şekel alıyorlar!"

"Ama Ben-Levi, unutuyorsun," diye karşılık verdi Abel-Phittim, "şimdi En Yüce'nin şehri ni kâfirce kuşatmakta olan Roma Pompeyi sunak için satın aldı-ğımız kuzuları ruhu değil bedeni beslemekte kullanmayacağımızdan emin olamaz."

Bütün Hikayeleri

"Şimdi, sakalının beş köşesi adına," diye haykırdı, Vuranlar mezhebinden olan (ayaklarını kaldırma vurma suretiyle yaralararak yürümeleri daha az ateşli zahitler için bir rahatsızlık kaynağı, bir kunama nedeni -yeteneksiz yürüyücüler için tökezleten bir engel- olan küçük bir mezhep) Ferisi - "bir rahip olarak tıraş etmemin yasaklandığı sakalının beş köşesi adına! - demek Romalı kafir ve putperest zipçıktımın birinin bizi en kutsal, adanmış şeyleri bedenini arzularına tahsis etmekle suçlayacağı günleri de görecektik! O günler!"

"O barbarın güdülerini sorgulamayalım," diye araya girdi Abel-Phittim, "çünkü bugün onun para hırsından ya da cömertliğinden ilk kez faydalanıyoruz. En iyisi bir an önce surlara gidelim ki, ateşini cennetin yağmurlarının söndüremeyeceği ve dumandan sütunlarını hiçbir tapınağın geri çeviremeyeceği o sunak adaksız kalsın."

Şehir, saygıdeğer Gizbarimlerin aceleyle gittiği ve mimarı Kral Davut'un adını taşıyan kesimi, Kudüs'ün en sağlam surlarla çevrili kısmı olarak kabul ediliyordu. Dik ve yüksek Siyon tepesi üstüne inşa edilmişti. Burada, kayalar-dan yontulmuş geniş, derin bir hendek, iç kenarına dikilmiş son derece sağlam bir sur tarafından korunuyordu. Bu sur düzenli aralıklarla yayılmış beyaz mermerden dörtgen kalelerle bezlenmişti. En alçağının boyu altmış, en yüksekinin-ki yüz yirmi kol boyuydu. Ama Benyamin kapısının etrafında sur kesinlikle hendegin kenarından yükselmüyordu. Tam tersine, hendekle kale duvarının dibi arasında iki yüz elli kol boyunda dik bir uçurum vardı. Bu, sarp Moriah Dağı'nın bir parçasıydı. Böylece Simeon ve arkadaşları Adoni-Bezok adlı kuleye çıktıklarında -Kudüs'teki en yüksek kule ve kuşatan orduyla konuşmaların genelde yapıldığı yer- düşman kampına Cheops Piramidi'ninkinden ve Belus tapınağınıninkinden çok çok ayak daha fazla bir yükseklikten baktılar.

"Doğrusu," diye iç geçirdi Ferisi, uçurumun ötesine baki döner bakarken, "sünnetsizlerin sayısı kumsaldaki kumlar kadar çok - kirlardaki çekirgeler kadar! Kral'ın vadisi Adomim'in vadisi olmuş."

"Ama yine de," diye ekledi Ben-Levi, "Alefen Tau'ya dek - kırdan surlara dek - bana Yod harfinden daha büyük görünen tek bir cahil - bir tane bile - gösteremezsin!"

"Gümüş şekelleri bir sepete koyup sarkıtın!" diye seslendi Romalı bir asker boğuk, sert, Pluto'nun diyarından geliyormuş gibi çıkan bir sesle. "Soylu bir Romalının çenesinin kırılmasına sebep olan o lanet olası paraların bulunduğu sepeli indirin! Sizin o putperestçe ısrarlarınızı dinlemeye tenezzül eden efendi-

miz Pompeius'a olan minnettarlığınızı böyle mi gösteriyorsunuz? Tanrı Phoesus, ki gerçek bir tanrıdır, bir saatir arabasının üstünde - ve siz güneş doğarken surlarda olmayacak mıydınız? Aedepol! Dünya fâtihî olan bizlerin her köpek kulübesinin duvarları öntüde durup köpeklerle konuşmaktan başka işi yok mu sanıyorsunuz? İndirin şunu! -Yalnız değersiz paranız renkçe parlak ve ağırlıkça tam olsun!"

"El Elohim!" dedi Ferisi, Romalı yüzbaşının ahenksiz sesi uçurumun sarp kayalıklarında yankılanıp tapınak yönünde yok olurken - "El Elohim! - Tanrı Phoebus da *kimi*? - Bu kafir *kimi* çağırıyor? Sen, Buzi-Ben-Levi! Sen Musevi olmayanların kanunlarını bilirsin ve Teraphim'le ilgilienelerin arasında yaşadın! - Bu kafir Nergal'den mi bahsediyor? - Yoksa Ashimahtan mı? - Nibhaz'dan mı? - Tartak'tan mı? - Adramalech'ten mi? - Anamalech'ten mi? - Succoth-Benith'ten mi? - Dagon'dan mı? - Belial'dan mı? - Baal-Perith'den mi? - Baal-Peor'dan mı? - Baal-Zebub'dan mı?"

"Doğrusu hiçbirinden bahsetmiyor - ama dikkat et de ip ellerinin arasından fazla hızlı kaymasın - çünkü sepet şuradaki kaya çıkıntısına takılırsa tapınağın kutsal eşyaları feci bir şekilde dökülür."

Ağır, yüklü sepet kabaca yapılmış bir mekanizmanın yardımıyla dikkatle kalabalığın arasına indirildi. Baş döndürücü yükseklikten, Romalıların etrafına doluştuğu görülebiliyordu. Ama büyük yükseklikten ve havanın sisli olmasından dolayı ne yaptıkları net olarak seçilemiyordu.

Yarım saat geçmişti bile.

"Geç kalacağız," diye iç geçirdi Ferisi, bu stürenin bitiminde uçuruma bakarken -"geç kalacağız! Katholin bizi görevden alacak."

"Artık," diye karşılık verdi Abel-Phittim, "artık bir elimiz yağda, bir elimiz balda yaşayamayacağız - artık sakallarımız buhur kokmayacak - belimize Tapınağın keten kumaşlarını saramayacağız."

"Raca!" diye küftetti Ben—Levi. "Raca! Bizi dolandırıp paramız üstüne mi yatacak istiyorlar? Yoksa, Musa adına! Şekellerini mi tartıyorlar?"

"Sonunda işaret verdiler!" diye haykırdı Ferisi. "Sonunda işaret verdiler! - Çek, Abel-Phittim! Ve sen, Buzi-Ben-Levi, çek! Çünkü ya barbarlar hâlâ sepeti tutuyor, ya da Tanrı içine semiz bir hayvan koymaları için kalplerini yumuşattı!" Ve Gizbarimler çektiler, yükleri hâlâ koyulaşan sisin içinde sallanarak olanca ağırlığıyla yukarı çıkarken.

"Booshoh he!" -Bir saat kadar sonra, ipin ucunda bir şey belli belirsiz görününce Ben-Levi'nin dudaklarının arasından çıkan nida buydu -"Booshoh he!"

"Booshoh he! - Ne ayıp! - Ege'din'in sık kalırlıklarından gelme, Jehosaphat vadisi kadar dayanıklı bir koş bul!"

"Sürütün ilk doğan hayvanı bu," dedi Abel-Phittim, "onu melemesinden ve bacalarını masumca kıvrımından tanıdım. Gözleri Pectoral'ın mücevhlerinden daha güzel ve eti Hebron'un balı gibi."

"Bashan meralarından semiz bir buzağı bu," dedi Ferisi, "putpresterler bize çok iyi davrandı! Haydi bir mezmur okuyalım! Teşekkürlerimizi kaval, santur ve arpla iletelim!"

Hafif bir homurtu iri bir *domuzun* varlığını ancak sepet Gizbarimlerin birkaç kadem kadar yakıma geldiğinde ele verdi.

"Şimdi El Emanu!" dedi yüceli yaşaşca ve yukarı çevrilmiş gözlerle, ipi bırakırken ve domuz barbarların arasına düşerken, "El Emanu! - Tanrı bizimiz olsun! - *Adı ağca alınmaz et bu!*"